

200706368/1.

Datum uitspraak: 28 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/31441 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 24 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 augustus 2007, verzonden op 28 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

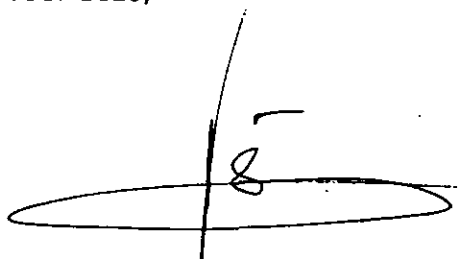
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 september 2007

53-551.

Verzonden: 28 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

10 k6 8/

0707.13.0352

Postadres Postbus 64475
2508AL 's-GRAVENHAGE

• Haaglanden

KENNISGEVING IND

ogv. ART. 94 Vv

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15-Vreemdelingenpolitie
Behandeld door A.L. Parlevliet
Telefoon 070-424 11 38
Fax 070-424 11 39
V-nummer / Zaak Zaak - 13/07/2007
Datum 13/07/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Taal: Arabisch
adv: Diefband
hoesin

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Antonius Leonardus Parlevliet, hoofdinspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Solomonalanden
Nationaliteit(en)	: Soedanees
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

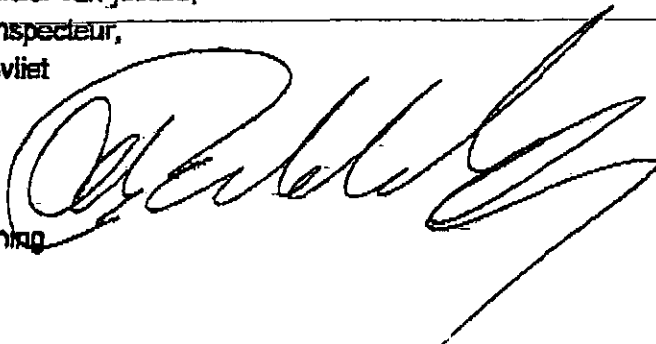
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere aliases

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Den Haag
Datum	: 13/07/2007
Tijd	: 12:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de hoofdinspecteur,
A.L. Parlevliet

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

II

uitspraak

INGEKOMEN 29 AUG 2007

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB.07/31441, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr.drs. R.P. Dielbandhoesing, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. F.X. Cozijn, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 8 augustus 2007 is de rechtbank door verweerder ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 13 juli 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 17 augustus 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen G. Ahmed, tolk in het Arabisch.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. De gemachtigde van eiser stelt zich op het standpunt dat de verbalisanten onbevoegd waren om eiser naar zijn id-papieren te vragen en aansluitend staande te houden, weshalve de bewaringsmaatregel onrechtmatig is opgelegd. Voorts stelt de gemachtigde van eiser dat niet is voldaan aan de voorschriften van artikel 50 eerste en tweede lid Vw 2000 in die zin dat aan de ophouding van eiser geen staandehouding is vooraf gegaan en teveel tijd verstreken zou zijn tussen de ophouding en overbrenging van eiser. Als derde grond voert eiser aan dat er geen advocaat aanwezig is geweest bij het eerste verhoor. Tenslotte stelt eiser dat sprake is van een schending van de beginselen van goede procesorde omdat het procesverbaal van staandehouding in het dossier ontbreekt.

INGEKOMEN 29 AUG 2007

procedurenummer: AWB 07/31441

2

2.3. Naar mening van verweerder is de maatregel van bewaring rechtmatig opgelegd. De opsporingsambtenaren waren bevoegd eiser naar zijn identiteitsdocumenten te vragen.

Voorts waren de verbalisanten bevoegd om proces-verbaal op te maken.

Wat betreft het standpunt van eiser dat aan de ophouding een staandehouding vooraf dient te gaan, stelt verweerder dat uit de afdelingsjurisprudentie blijkt dat de staandehouding mag komen te vervallen indien deze geen redelijk doel dient. Nu in het strafrechtelijk voortraject de illegaliteit van eiser is gebleken, is dit volgens verweerder het geval.

Uit de processtukken blijkt voorts duidelijk van de gang van zaken rond de ophouding en overbrenging van eiser. Eiser heeft voorts slechts verzocht om rechtsbijstand gedurende het vervolg van de procedure, hetgeen ook uit de processtukken blijkt. De stelling van eiser dat processtukken ontbreken acht verweerder onjuist. Weliswaar ontbreekt in het dossier een procesverbaal van staandehouding, maar dit is te verklaren doordat geen staandehouding maar een aanhouding heeft plaatsgevonden.

Wat betreft de voortgang van de uitzettingshandelingen merkt verweerder op dat op 19 juli 2007 een Dublinclaim is neergelegd bij Duitsland, maar dat op 2 augustus 2007 is gebleken dat eiser niet bekend is in Duitsland. Voorts hebben op 6 en 10 augustus 2007 vertrekgesprekken plaatsgevonden met eiser. Op 10 augustus 2007 is een Ipaanvraag voor Marokko ingevuld en opgestuurd naar de Ipkamer.

2.4. De rechtbank overweegt het volgende:

2.4.1. Eiser werd aangetroffen tijdens een surveillance op een plaats waarvan ambtshalve bekend is dat er veelvuldig dak-en thuislozen verblijven. Gelet op bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, van 17 juli 2001, 200102627/1, stond het naar het oordeel van de rechtbank de verbalisanten in deze situatie vrij in het kader van hun algemene politietaken (zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde), als bedoeld in artikel 2 van de Politiewet 1993, eiser aan te spreken en hem te vragen naar zijn identiteitspapieren. Gezien het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat niet onrechtmatig is gehandeld.

2.4.2. Wat betreft de door gemachtigde van eiser gestelde onbevoegdheid van de opsporingsambtenaren onderschrijft de rechtbank voorts het standpunt van verweerder dat sprake is van ambtseidig opgemaakte processen-verbaal en dat mag worden uitgegaan van de bevoegdheid van verbalisanten om deze processen-verbaal op te maken, tenzij eiser bijzondere omstandigheden aanvoert op basis waarvan blijkt dat van die bevoegdheid mogelijk geen sprake is. Hiervan is niet gebleken.

2.4.3. De grief van de gemachtigde van eiser betreffende het niet aanwezig zijn van een advocaat bij het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling, treft naar het oordeel van de rechtbank geen doel. Blijkens het op ambtseid opgemaakte proces-verbaal van gehoor is eiser immers gewezen op zijn recht zich te laten bijstaan door een advocaat en heeft eiser ermee ingestemd dat deze hem eerst na het gehoor zou bezoeken. Eiser heeft onvoldoende aangevoerd dat twijfel wekt omtrent de vraag of het betreffende proces-verbaal de gang van zaken op dit punt juist weergeeft.

2.4.4. De stelling van eiser dat teveel tijd verstreken is tussen de ophouding en overbrenging van eiser, heeft verweerder ter zitting voldoende weerlegd. Duidelijk is dat eiser de voor de nachtrust bestemde tijd heeft doorgebracht op het bureau Hoefskade te Den Haag en vervolgens is overgebracht naar de plaats van verhoor. De juistheid van de stelling van

INGEKOMEN 29 AUG 2007

procedurenummer: A.WB 07/31441

3

---

verweerder is ook uit de inhoud van de stukken voldoende gebleken.

2.4.5. De stelling van eiser dat aan de ophouding een staandehouding vooraf had dienen te gaan, volgt de rechtbank niet. De rechtbank onderschrijft het standpunt van verweerder te deze zake. Uit Afdelingsjurisprudentie blijkt dat de staandehouding van artikel 50 eerste lid Vw 2000 dient ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke status, waardoor de staandehouding mag komen te vervallen indien deze geen redelijk doel meer dient omdat deze informatie reeds voorhanden is. Nu in het strafrechtelijk voortraject al van de illegaliteit van eiser gebleken is, is zulks het geval.

2.4.6. Ten aanzien van de stelling van eiser met betrekking tot het ontbreken van het procesverbaal van staandehouding, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat, nu er sprake was van een aanhouding in plaats van een staandehouding, er terecht geen procesverbaal van staandehouding bij de processtukken is gevoegd.

Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.5. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

INGEKOMEN 29 AUG 2007

procedurenummer: AWB 07/31441

4.

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en mr. F.A.L.M. van Daal, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 24 augustus 2007

Afschrift verzonden op:

29 AUG. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor Laakkwartier

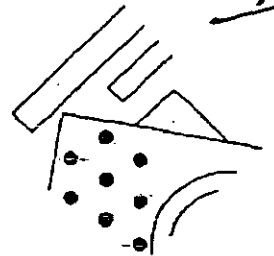
Mr. drs. R.P. Dielbandhoesing

Advocaat & Procureur

Den Haag, 04 september 2007

Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 20.019
 2500 EA DEN HAAG
 F. 070.365.1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5767	B - 4 SEP 2007
ZAAKNR.	200706368
AAN:	1/3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per F. (acht pag.) en per post

Betreft: hoger beroep namens de heer geboren op
 vreemdeling; sedert 12 of 13 juli 2007 gedetineerd, thans gedetineerd
 te Rotterdam (detentieboot), althans gedetineerd ergens in Nederland;
 zitting: vrijdag 17 augustus 2007; AWB 07/31441 te 09.45 uur
 rechtbank 's-Gravenhage, ztpl. Dordrecht; uitspraak: 24 augustus 2007

Edelhoogachtbaar College,

Hierbij dien ik namens die mij daartoe bepaaldelijk gemachtigd of
 gevolmachtigd heeft en die domicilie kiest te mijnen kantore een beroepschrift in
 tegen bijgaande uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Dordrecht. De rechtbank heeft toen het beroep van appellant
 ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.
 Nour kan zich hiermee niet verenigen, vandaar dit hoger beroep.

Opgemerkt wordt dat de pleitnota en hetgeen gemachtigde ter zitting naar voren
 heeft gebracht hierbij als herhaald en ingelast wordt beschouwd.

De eerste grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank de feiten verkeerd
 vaststelt, terwijl een juiste vaststelling tot een ander oordeel, i.c. opheffing van de
 bewaring, zou leiden. Hierdoor ontbeert de uitspraak de juiste feitelijke grondslag.
 Deze onjuiste vaststelling is van invloed geweest op de thans bestreden uitspraak.
 De vreemdeling klaagt namelijk over het feit dat de rechtbank ten onrechte heeft
 overwogen dat hij is staande gehouden wegens een redelijk vermoeden van illegaal
 verblijf, waarbij van belang is dat het gerecht een *onjuist toetsmoment* heeft
 toegepast.

Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 zijn de ambtenaren belast met de
 grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen,
 bevoegd, op grond van feiten en omstandigheden die, naar *objectieve* maatstaven
 gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te
 houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Volgens een daarvan op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal is appellant op donderdag 12 juli 2007 te 19:35 uur te 's-Gravenhage, Ammunitehaven, aangehouden op grond van artikel 447^e Sr. ("niet voldoen aan verplichting identiteitsbewijs ter inzage aan te bieden.")

Het proces-verbaal vermeldt onder de kop "*Redenen van wetenschap*" daaromtrent het volgende:

"Op donderdag 12 juli 2007, omstreeks 19:30 uur bevonden wij ons in uniform gekleed en met de surveillance belast op de openbare weg de Ammunitehaven te Den Haag. Wij zagen dat er onder het Prins Bernhard viaduct een aantal personen zaten. Onder het Prins Bernhard viaduct verblijven veelvuldig dak- en thuislozen. Wij controleerden of alles in orde was en vroegen de aldaar aanwezige personen om een geldig identiteit bewijs. De verdachte verklaarde in gebrekkig Engels dat hij deze niet bij zich had. Hierop hebben wij de verdachte aangehouden ter zake artikel 447 E van het wetboek van Strafrecht.

Tijdens het onderzoek welke wij aan het bureau deden ter vast stelling van de identiteit van de verdachte bleek, na informatie bij de vreemdelingendienst, hij illegaal in Nederland te verblijven.

De verdachte is overgedragen aan de vreemdelingen politie." (einde citaat)

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van uw Raad van State van 13 mei 2005, JV 2005, 278, is overwogen:

"2.1.3. Zoals is benadrukt in de bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht gegeven uiteenzetting omtrent de verhouding tussen de uitgebreide identificatieplicht en het vreemdelingentoezicht (TK 2003-2004, 29 218, no. 3, pagina 14), dient uit een proces-verbaal **duidelijk te blijken** in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandehouding heeft plaatsgevonden. Voorts is in dit verband opgemerkt dat de specifieke bepaling van artikel 50 Vw 2000 inhoudt dat controle op identiteit **slechts** mag plaatsvinden, indien er een geobjectiveerd redelijk vermoeden bestaat van illegaal verblijf en dat de Wet op de uitgebreide identificatieplicht geen aanvullende bevoegdheid ten opzichte van het vreemdelingentoezicht geeft." (vetgedrukt; RPD).

Voorafgaand aan het verzoek aan eiser om identiteitsbewijs te tonen, dient er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bij verbalisanten aanwezig dient te zijn Dit ontbrak.

Vermeld zij, dat het en feit van algemene bekendheid is dat dak- en thuislozen veelvuldig **rechtmatig** in Nederland verblijven. Het substantief verwijst uitsluitend naar een persoon, niet naar een nationaliteit, noch naar een vreemde nationaliteit en evenmin naar een vreemdeling. De vooronderstelling van verweerder dat het niet hebben van een woning/woonruimte en / of het niet beschikken over een vast adres inhoudt dat betrokkene (dus) onrechtmatig in Nederland verblijft, is derhalve onjuist. Gesteld noch gebleken is dat bij regelmatige controles door de politie onder het viaduct voornoemd regelmatig illegale vreemdelingen aangetroffen worden of werden!

Hoewel de opsporingsambtenaren uitdrukkelijk verklaren in welk kader zij hun werkzaamheden verrichten, interpreteert de rechtbank het ambtsedig proces-verbaal

ten onrechte zodanig dat zij daarin leest dat de verbalisanten opgetreden hebben in het kader van artikel 2 van de Politiewet-1993: De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor *daadwerkelijke handhaving* van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven.

De rechtbank stelt de feiten verkeerd vast omdat er bijvoorbeeld geen sprake was van bijvoorbeeld ordeverstoringen, zodat daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde geenszins aan de orde was. Van hulpverlening was evenmin sprake. Een optreden op grond van artikel 2 van de Politiewet (1993) is niet onderbouwd met stukken of niet onderbouwd met behulp van voldoende stukken.

Nogmaals zij vermeld dat het proces-verbaal vermeldt: *Onder het Prins Bernhard viaduct verblijven veelvuldig dak en thuisloze.*

Wij controleerden of alles in orde was en vroegen de aldaar aanwezige personen om een geldig identiteit bewijs. (einde citaat)

Evident is, dat er niet staat vermeld: *Onder het Prins Bernhard viaduct verblijven veelvuldig criminele dak en thuislozen.*

Een analogische denkwijze, die ertoe zou leiden dat iemand in de navolgende gevallen in vreemdelingenbewaring zou worden genomen, zou prima vista tot onrechtmatigheid van die bewaring leiden: *Onder het Prins Bernhard viaduct verblijven veelvuldig homoseksuelen/ heteroseksuelen/ scholieren/ studenten van het conservatorium/ speculanten /Polen/gepensioneerde turfstekers/ oudere jongeren/ Elvis-fans.*

Wij controleerden of alles in orde was en vroegen de aldaar aanwezige personen om een geldig identiteit bewijs."

Ieder weldenkend persoon zou in zulke, analogische, zaken het optreden van de politie onrechtmatig achten, nog daargelaten de vraag wat er verstaan dient te worden onder *Wij controleerden of alles in orde was (was er dan iets NIET in orde? Zo ja, wat dan ??)*

Zoals bekend, geeft de Wet op de Identificatieplicht (hierna: WID) geen zelfstandige bevoegdheid aan de politieambtenaren om aan een persoon zonder aantoonbare reden te vragen om zich te identificeren. Ook indien aangenomen wordt (zoals de rechtbank, ten onrechte, doet) dat het optreden voortvloeit uit de Politiewet, dan nog dient duidelijk te zijn dat in het kader van de uitoefening van de politietaken de gebruikmaking van die bevoegdheid redelijkerwijs noodzakelijk is. In MvT op de WID (TK 2003-2004, 29218, nr.3) leze men op pag. 5: *Zo zal het niet mogelijk zijn dat identiteitscontroles alleen ten behoeve van de controle op de naleving van de identificatieplicht worden gehouden* (Eerste Kamer, 2003-2004, 29218,C)

Uit het proces-verbaal blijkt niet dat identificatie is gevraagd in verband met de overtreding van de (straf-)wetgeving.

De hele gang van zaken duidt er op dat in feite sprake is geweest van een controle in het kader van de vreemdelingenwetgeving.

Ware het anders, dan had het op de weg van de rechtbank gelegen om de opsporingsambtenaren te vragen om een afzonderlijk proces-verbaal op te maken, waaruit blijkt dat de politie optrad in het kader van artikel 2 van de Politiewet (1993) (quod non).

* met

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat het enkele feit dat appellant niet beschikt over een legitimatiebewijs en geen Nederlands, dan wel gebrekkig Engels spreekt geen geobjectiveerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf oplevert: *"De omstandigheid dat iemand geen geldig identiteitsbewijs kan tonen, levert naar het oordeel van de regering op dat moment niet zonder meer een redelijk vermoeden van illegaal verblijf op."*

Appellant is van oordeel dat de bewaring van meet af onrechtmatig is geweest, waardoor in beginsel aanspraak is op schadevergoeding. Van het afzien van schadevergoeding, dan wel matiging is niets gesteld, noch gebleken. Immers de Minister heeft geen bijzondere belangen gesteld, zoals door uw Raad verwoord in de uitspraak van 30 december 2004, 2004.09979/1)

De tweede grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank niet ingaat op hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, namelijk het discriminatoire karakter van de politiecontrole. Was de rechtbank daarop wel ingegaan, dan zou dat leiden tot opheffing van de bewaring.

Immers, niet is gebleken dat **iedereen** die zich op donderdag 12 juli 2007 te 19:35 uur te 's-Gravenhage, Ammunitieshaven, onder het Prions Bernhard-viaduct bevond daadwerkelijk gecontroleerd is.

Het lag op de weg van de rechtbank om - ook in dit geval - om een aanvullend proces-verbaal te vragen, hetgeen echter niet geschied is. Daar betrokkene de enige neger of zwarte was, die zich onder het viaduct vn. bevond, is het geenszins uitgesloten dat hij discriminatoir bejegend is, hetgeen een zodanige schending van onze rechtsbeginselen oplevert, dat reeds daardoor de bewaring onrechtmatig is en dient te worden opgeheven, waarbij aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend, bepaaldelijk omdat de Minister geen 'bijzondere belangen' gesteld heeft.

Indien en vzw. verweerder stelt dat het hoger beroepsschrift geen rechtsvragen aan de orde stelt in de zin van art. 91 Vw (rechtseenheid, rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming) dan dient hij dit niet in algemene zin te stellen, maar uit te werken of te motiveren.

Gemachtigde verzoekt de Raad van State
dit hoger beroep gegrond te verklaren, verweerder te verwijzen in de proceskosten en de thans bestreden uitspraak te vernietigen;
het bij de rechtbank ingesteld beroep - alsnog - gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten daarvan;
de aan appellant opgelegde vrijheidsontnemende maatregel op te heffen;
de Staatssecretaris van Justitie (de Staat/ IND) te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding over de periode dat de vreemdeling onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht; e.e.a. volgens de thans geldende tarieven;
de Staat te veroordelen tot vergoeding van de bij appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten..

Hoogachtend,

Bijlage(n).... 4 pag.